

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
6.Bf.253/2018/21.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2019. január 4. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt ... vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2018. június 29. napján kihirdetett 6.B.1090/2017/87. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől 2018. október 15. napjáig házi őrizetben töltött időt a kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja. A beszámításnál 4 (négy) napi házi őrizet 1 (egy) napi szabadságvesztésnek felel meg.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék a 2018. június 29. napján kihirdetett 6.B.1090/2017/87. számú ítéletével ... vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés bűntettének kísérletében (Btk.160.§ (1) bekezdés), ezért öt év börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, valamint hat év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 2.700.149,- Ft bűnügyi költség megfizetésére. A fennmaradó 367.544,- Ft bűnügyi költséggel kapcsolatban megállapította, hogy azt az állam viseli.

A tárgyaláson jelenlévő ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott és védője enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.682/2017/5. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben, mivel az elsőfokú bíróság perrendszerű eljárásában megalapozott tényállás alapján állapította meg a vádlott bűnösségét, cselekményét törvényesen minősítette, és vele szemben a büntetéskiszabási elvek érvényesítésére alkalmas büntetést szabott ki. Átiratában a terhelt letartóztatásának elrendelésére is indítványt tett, azonban ennek elbírálását a másodfokú bíróság mellőzte, mert időközben a terheltet más ügyben letartóztatták, majd pedig jogerős szabadságvesztés büntetést vettek foganatba, amit jelenleg is tölt.

A vádlott védője előterjesztette a fellebbezés írásbeli indokolását. Ebben kifejtette, hogy álláspontja szerint a vádlott javára értékelhető további enyhítő körülmény az a tény, hogy az eljárás jelentős részét letartóztatásban töltötte és a sértetti közrehatás. Erre figyelemmel a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítését indítványozta.

A vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a bejelentett fellebbezés irányát és annak indokolását továbbra is fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy az ügyészi átiratban hivatkozott további súlyosító körülményt ez elsőfokú bíróság már figyelembe vette. Álláspontja szerint azonban a bíróság által értékelt enyhítő körülmények - eshetőleges szándék, jelentős időmúlás, kísérleti stádium, megbánó magatartás - mellett nyomatékos enyhítő körülményként kell figyelembe venni a vádlott fiatal felnőtt voltát, valamint azt a körülményt, hogy a védencét a sértett részéről - jogos védelmi helyzetet nem keletkeztető - támadás érte, amire reagált. Ezért méltányos büntetés kiszabását kérte.

A sértetti jogi képviselő a felszólalás jogával nem élt.

A vádlott az utolsó szó jogán sajnálkozott a történetek miatt, és hangsúlyozta, hogy nem állt szándékában sérülést okozni, csak védte magát.

A vádlott és a védő által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be.590.§ (1) és (2) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta. Az ülnökváltozásra figyelemmel az 1998. évi XIX. törvény 287. § (3) bekezdése alapján a tárgyalás korábbi anyagának ismertetésével ismételte meg a tárgyalást, kioktatási kötelezettségének is eleget tett.

Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a releváns bizonyítékokat megvizsgálta. A vádlottat nyomozati szakban többször hallgatták ki gyanúsítottként, nem tett vallomást. Majd a 2016. november 14-én írásban benyújtott vallomásában érdemi védekezést terjesztett elő, mely szerint a tettlegességet a sértett kezdeményezte, majd dulakodás alakult ki köztük, melynek során a sértett egy kést vett elő, mire a vádlott védekezésképpen megszúrta őt, tehát tagadta az emberölési szándékot. A vádlott a tárgyaláson élt a vallomás-megtagadási jogával, ugyanakkor előadta, hogy nagyon sajnálja, ami történt, de ő csak védte magát, nem akart senkinek ilyen sérülést okozni. A bíróság leellenőrizve a vádlotti védekezést kihallgatta sértettet és élettársát, valamint több tanú vallomását felolvasással tette a bizonyítás részévé. Meghallgatta az igazságügyi orvosszakértőt, míg egyéb szakértői véleményeket - köztük az igazságügyi pszichológus szakértői véleményt - , illetve okirati bizonyítékokat felolvasással, illetve ismertetéssel tette a bizonyítás anyagává. Az elsőfokú bíróság ítélete 4. oldalának utolsó két és 5. oldalának első bekezdésében ismertette a vádlotti védekezést, a 11. oldal közepéig ismertette az általa számbavett további bizonyítékokat, majd onnantól a 14. oldal harmadik bekezdéséig értékelte is azokat.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott cselekvőségét illetően a védekezésével szemben mérlegeléssel a marasztaló tényállást a sértett és különösen sértett élettársa, az I. számú tanú és H.C. tanúk vallomásai, valamint a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, különösen a sértett sérüléseiről készült orvosi dokumentáció, valamint a rá vonatkozó igazságügyi orvosszakértői vélemény, az igazságügyi pszichológus szakértői vélemény, a helyszíni szemléről és a lefoglalásról készült jegyzőkönyvek tartalma alapján állapította meg ítélete 3. oldalának közepétől a 4. oldal közepéig. Az elsőfokú bíróság logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlott védekezését fogadta el a tényállás alapjául.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be.592.§ (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és törvényes a cselekményének jogi minősítése is. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék elsőfokú tanácsa, amikor a vádlott bűnösségét a Btk.160.§ (1) bekezdésébe ütköző emberölés büntetének kísérletében megállapította. Az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás tartalmazza, hogy a vádlott az általa kiprovokált, majd a sértettel folytatott verekedést követően elővette a 9 cm pengehosszúságú zsebkését, majd azzal háromszor nagy erővel a felsőtestén megszúrta a sértettet, aki a szúrás következtében közvetlen életveszélyes állapotba került. A vádlott megvalósította az élet elleni bűncselekmény kísérletének valamennyi törvényi tényállási elemét.

Az elsőfokú bíróság ítélete jogi indoklásában kifejtette, hogy a vádlott - a sérült testtájékra, az elkövetés módjára az erőbehatás mértékére figyelemmel - a szúrások pillanatában tudta, hogy cselekménye folytán a sértett akár az életét is vesztheti, ebbe azonban belenyugodott. Ezért a vádlott bűnösségét emberölés büntetének kísérletében állapította meg életveszélyt okozó testi sértés büntette helyett. Mindez megfelel a Kúria 3/2013. Büntető jogegységi határozatában kifejtett elveknek. A másodfokú bíróság tehát osztotta az elsőfokú bíróságnak az ítélete 14. oldalán kifejtett jogi álláspontját. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy a vádlott vonatkozásában a jogos védelem nem merülhetett fel. E körben a másodfokú bíróság maradéktalanul osztja az elsőfokú bíróság ítélete 15. oldalának második bekezdésében kifejtetteket. Mindez megfelel a Kúria 4/2013. Büntető jogegységi határozatában kimunkáltaknak.

A vádlottnak és védőjének az enyhítésre irányuló fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a vádlott esetében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. Nem tévedett, amikor vele szemben szabadságvesztést szabott ki. A Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző emberölés büntette öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A Btk. 80. § (2) bekezdése a büntetés kiszabás elvei között azt rögzíti, hogy a határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke az irányadó, ami jelen ügyben 10 év. Az elsőfokú bíróság helyesen a szabadságvesztés büntetés tartamát a törvényi minimumban határozta meg, a középértéktől való eltérést az enyhítő körülmények kimerítő felsorolásával kellően alátámasztotta. A cselekmény kísérleti stádiumban maradt, a sértett életét azonban csak az időben érkező szakszerű orvosi segítségnyújtás mentette meg, azt a vádlott cselekvése közvetetten és közvetlenül is veszélyeztette, ráadásul maradandó fogyatékoságot okozott. A Btk. 10. § (2) bekezdése értelmében a kísérletre a befejezett bűncselekmény büntetési tételét kell alkalmazni. Helyesen ismerte fel tehát az elsőfokú bíróság, hogy a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pont alkalmazásának törvényi feltételei nem álltak fenn. A közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása is törvényes, mértéke igazodik a kiszabott szabadságvesztéshez. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a kiszabott szabadságvesztés büntetés és a mellékbüntetés együtt megfelelően szolgálja a Btk. 79.§-ban írt büntetési célokat, a büntetés eltúlzottnak semmiképpen sem tekinthető, enyhítésére a fellebbviteli bíróság nem látott törvényes lehetőséget.

A Fővárosi Törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéletőrtábla a Btk. 92. § (1) bekezdése alapján beszámítani rendelte az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a más ügyben történt letartóztatása elrendeléséig a vádlott által házi őrizetben töltött időt.

A Fővárosi Ítéltábla végzése a Be.605.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2019. január 4.

Dr. Ruzsás Róbert sk.
a tanács elnöke

. Szabó Éva sk.
előadó bíró

Dr. Belovai Henriette sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék ítélete ... vádlott vonatkozásában jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2019. január 4.

Dr. Ruzsás Róbert sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül: